

Két orvostanhallgató levelét

Köszömjük, két dolgozó fiatalot, és az ellenség mesterkedéseit sikeretlenek maradtak. Nem tudták a dolgozó szülők gyermekeit kizsírítani az iskolák, az egyetemek padjaiból — mert Pártunk idejében teleplezte sötét szándékait — és a fiatalok mellé állt.

Tótkomlóson születtem. Apám kőműves volt. Az elemi iskolát kitűnő eredménnyel végeztem, de szüleim nem taníttathattak tovább, mert a felszabadulás előtti reakciós rendszer nem engedte, hogy egyszerű ember gyermeke magasabb képzettséget sajátítson el. A középiskola elvégzése is elviselhetetlen terhet rótna szüleimre, mert négy öcsémről is gondoskodni kellett.

Igy hát, — bár szerettem volna tovább tanulni — le kellett mondanom erről is. Megtanultam apám szakmáját. A tanulási vágy nem hagyott nyugton és ezért magányosan kezdtem el tanulni. A polgári iskolának három osztályát a felszabadulásig nagy anyagi nehézségek árán végeztem el. A felszabadulás után a Párt gondoskodott arról, hogy minden tanulni vágyó, dolgozó fiatal tanulhasson, így csakhamar befejeztem a polgári iskola negyedik osztályát. 1948 januárjában szervezte meg nálunk a Párt a dolgozók gimnáziumát, ide jártam összegig, amikor is megindult az első szakirányú tanfolyam.

Jelentkeztem rá, felvették és 11 hónapi kemény tanulás után kezembe kaptam az érettségi bizonyítványt. Kezdetben nagy nehézségekkel kellett küzdeni, de a Párt

segített: ingyen kollégiumi ellátás, tankönyv, tanszer, ösztöndíjjal. A Párt eme segítségeiből világosan láttuk, hogy figyelemmel kíséri tanulásunkat. Erre még jobb tanulással válaszoltunk azért, hogy tanulmányainkat minél jobb eredménnyel fejezhessük be. És így felkészülve még jobb eredménnyel segíthessünk a dolgozó magyar népnek a szocializmus építésében.

Szeptemberben érettségiztem kitűnő eredménnyel és rövid, párnapos pihenő után kerültem Szegedre. Itt az Apáthy-kollégiumban nyertem elhelyezést és az Egyetem Orvoskarára iratkoztam be. A Párt ismét segített: ellátást, tankönyvet, jegyzetet, tandíjmentességet, ösztöndíjat biztosított és így megteremtette a zavartalan tanulás feltételeit. Számomra és sokszáz tanulni vágyó fiatal számára a Párt volt és a Párt az, aki lehetővé tette azt, hogy bekerülhettünk az egyetemre, hogy kizsíríthatunk innen azokat a diákokat, akik csak arra voltak büszkéek, hogy egy évet négyezer-öttször ismételték. A Párt segítségével elérhettük azt is, hogy az egyetem padjaiban most már a dolgozó nép fiaai foglalnak helyet.

Kosanszky Antal,
I. éves orvostanhallgató.

Itt sem vagyunk magunkra hagyva...

Most az évvégi vizsgáim küszöbén szükséges, hogy lemérjem azt az utat, melyen eddig haladtam. Apám falusi napszámos ember volt, én pedig hosszú éveken keresztül ettem a béresek keserű kenyerét. Tanulásra még legmerészebb álomban sem gondolhattam. Élni is nehéz volt, nemhogy tanulási költségeket tudtam volna fizetni. Később a kalocsai kórházban mint takarító dolgoztam.

De segített a felszabadító Szovjetunió és segített a Párt. Tanulhattam. Döngethettem az urak monopóliumát, a tudomány várát. Megmutattuk az uraknak, hogy nem kell őrültségben születni annak, aki tudós akar lenni. A mult elmaradottságát öles léptekkel kellett kipótolni. Itt is a népi demokráciának segített. Megadta a lehetőséget, hogy nyugodtan, gond nélkül tanulhattunk. És tanulhatunk ma is.

Szakirányú tanfolyamra kerültünk, éreztük igazán, hogy gyermekei vagyunk államunknak. Mikor még nagyobb segítségre volt szükségünk, kérés nélkül megkaptuk a támogatást és csak egyet kért a Párt: Tanulni! Ezt mi meg is tettük. Egyéves szakirányú tanfolyam után egyetemre jöttünk és itt a legjobb tanulók sorába került a nevünk. Itt sem vagyunk magunkra hagyva.

Szép kollégiumban lakunk, ahol azelőtt főúri gyerekek lakhattak csak és az hordta magasabban az orrát, akinek „méltóságosabb” volt a papája. Most új emberek léptek helyükbe, akik más talajon nevelkedtek és tanulnak, hogy szebbé és boldogabbá tegyék a nép államát. Ma már az egyetem túlnyomórésztben a munkás- és parasztfiáké. Megszüntek az anyagi és tanulási nehézségek. Tankönyvek, tandíjkezdmények és anyagi támogatások várnak bennünket és mindazokat, akik arra rászorulnak. Mindez csak olyan államban lehetséges, mint a mi államunk, a nép állama, amelyet olyan Párt vezet, mint a mi Pártunk.

Gál János
I. éves orvostanhallgató.

A MÁV fűtőház ifjúságunk fűtőháza kiváló eredményeket érnek el az önköltségszökkentés és a szénmegtakarítás vonalán

Népköztársaságunk Alkotmánya intézményesen biztosítja a dolgozó nők számára a férfiakkal való egyenjogúságot, a munkához való jogot. Szegeden az elmúlt háromnegyed év folyamán tömegesen bizonyították be a nők, hogy olyan munkakörben is meg tudják állni a helyüket, ahol azelőtt nők soha sem dolgoztak, s megmutatták azt is, hogy nemcsak egyenlő jogokat élveznek a férfiakkal, hanem egyenlő munkát is végeznek.

A szegedi MÁV fűtőházban az év elején Steiner Margit és Gazdag Erzsébet ifjúságunknak mozdonyfűtőknek jelentkeztek. Az üzem dolgozóinak közül akkor még többen mosolyogva fogadták őket. Voltak, akik gúnyolódtak is, mondogatták, hogy —

„nem leányálom ám mozdonyfűtőnek lenni, mert ez a szakma még a férfiakat is alaposan megváltoztatja.” —

Ennek ellenére a két lány még sem riadt vissza ettől a nagyszerű vállalkozástól, mert ők amint elhatározták, itt akarják megmutatni, hogy a férfiakhoz hasonlóan helytállnak a szocializmus építésében. A két ifjúságunknak csakhamar el-sajátította a mozdonyfűtéshez szükséges alapismereteket. Steiner Margit április elseje óta már 326-os mozdonyán egyedül végzi a fűtői teendőket. Mielőtt mozdonyra került volna, először a csőfúvató műhelyben, utána kazánmosásnál, végül a begyújtásnál ismerkedett meg a mozdonyt. Ez az ismerkedés mindössze három héttel tartott.

„Ezidő alatt nagyon megszerettem a gépet, soha sem tudnék lemondani róla.”

Farkas elvtárs mozdonyvezető egy gépen dolgozik Steiner Margittal. Ő is elmondja, hogy Steiner Margit valóban jól megállja a helyét a munkában, sőt még azt is hozzáteszi:

„bizony a tanulásban és a gépkarbantartásban Steiner elvtársnő még sok férfit is túlszárnyal.”

Gazdag Erzsébet 375-ös anyagszállító mozdonyon dolgozik. A nemrégiben megtartott szegedi pártértekezlet és a Dolgozó Ifjúság Szövetsége megalakító kongresszusának tiszteletére felajánlotta, hogy a gépek szénfogyasztását 15 százalékkal csökkenti. A tüzelőanyag jó előkészítésével, a szén szakszerű losolásával ezt a felajánlást közel 50 százalékkal teljesítette, vagyis felére csökkentette gépe szénfogyasztását, emellett párosversenyt kezdett Steiner elvtársnővel, aki szintén 15 százalékot vállalt a szénmegtakarítás terén. Őt 50 százalékkal teljesítette túl ezt a vállalkozást.

Ilyen nagyarányú önköltségszökkentést még a férfi fűtők is csak ritka esetben érnek el a MÁV fűtőházban. A két fiatal fűtőnő ezért a kiváló munkáért rövidesen kitüntetésben részesül: újabb, nagyobb feladatokat kapnak: személyvonatra helyezik őket.

Féléves gyakorlat után fűtőtanfolyamra mehetnek és itt elméletben is megismerik majd a gépek összetételét.

„KALININ VENDEGSÉGBEN MICSURINNÁL”

(Szolagub festménye)

Tizenöt éve halt meg Micsurin, a világhíri szovjet biológus. Élete nagy művét egész tudósnevezék teszi teljessé. Utódai közül legismertebb Liszenko, aki a micsurini elvek gyakorlati átültetésében nagyon elől halad. A szovjet tudomány Micsurinnal is megmutatta, hogy minden vonatkozásában sokkal fejlettebb, mint az imperialista országok, egyéni haszon szolgáltatásban álló tudománya.

Emlékezetes nap marad ez számunkra

Újabb sztáhanovista okleveleket osztottak ki Szegeden

(Tudósítónktól) Az elmúlt napok folyamán bensőséges ünnepségre gyűltek össze a Gyufagyár dolgozói az üzem feldíszített kultúrtermében. Valamennyien ott akarnak lenni, mert tudták, hogy legjobb dolgozó társaik most kapják meg Pártunk, dolgozó népiünk legszebb elismerését, a sztáhanovista okleveleket. Nagy figyelemmel hallgatták végig a Szegedi Pártbizottság kiküldöttének a Sztáhanov-mozgalom fejlődéséről és feladatairól szóló beszédét.

Először Orosz Teréz elvtársnő kapta meg a sztáhanovista oklevelet

Orosz elvtársnő valóban megérdemelte ezt a nagy kitüntetést. Már több mint fél éve átlagos 220 százalékot teljesít, termeléséből kiküszöbölte a selejtet, jól bevált munkamódszereit teljes egészében átadja dolgozó társainak.

Orosz elvtársnő ma már a július 20-i tervén dolgozik. Ugyanígyen jó munkával érdemelte ki a büszke sztáhanovista címet Ábrahám Ferencné elvtársnő is, aki a sztálini műszak idején két beldobogógyártógép kezelésére tért át, s azóta átlagos 180 százalékot teljesített. De volt amikor a 200 százalékot is megszűti túlhaladta, termelése most is felfelé ível.

Legutóbb is 210 százalékot ért el.

Az egybegyűlt dolgozók nagy lelkesedéssel és tapsal üdvözölték Bartók Istvánné és Gyurik Józsefné elvtársnőket, akik ugyancsak sztáhanovista oklevelet kaptak. Bartók elvtársnő átlagos 205 százalékkal, a Párt-hoz való törhetetlen ragaszkodásával érdemelte ki ezt a megtiszteltetést. A termelésben csak kevéssel maradt el mögötte Gyurik elvtársnő, aki most 189 százalékot teljesít, de minden vágya az, hogy még ezt a teljesítményét is növelje.

Hasonló módon zajlott le az újszegedi

Ruházati NV-ben is

a sztáhanovista oklevelek átadásának ünnepsége. „Emlékezetes nap marad ez számunkra” — írják szerkesztőségünkbe küldött levelükben többek között a Ruházati NV dolgozói.

Nem is csoda, hiszen legjobb dolgozó társaikat, a szocialista

munka új hőseit tüntették ki. Először Erdélyi Albert kapta meg díszoklevelét,

aki már a győztes sztálini műszak óta állandóan 301 százalékot teljesít.

Ezután még Kertes Endre, Gera Sándor és Széll Ferenc ifjúmunkások kaptak sztáhanovista oklevelet. Heti átlagteljesítményük állandóan felül van a 200 százalékon.

Az ötéves terv sikeres teljesítésében és a szocializmus építésében

sében végzett kiváló munkájukért ugyancsak sztáhanovista oklevelet kaptak a

Konzervgyárban

Mészáros Ferencné és Pócz Nagy Jánosné elvtársnők is. Mészáros elvtársnő amellett, hogy ma már az üzem legkiválóbb sztáhanovistája is, a magyar konzervipar legjobb dolgozója. Pócz Nagy Jánosné Mészáros elvtársnővel egyidőben kapta meg a szakma második legjobbjára címet. Ma már két nagy kitüntetésnek a tulajdonosa. Ezalkalommal a Konzervgyárban Gombkötő Ferenc, Maiz Lajos és Albert János újtók pénzjutalomban részesültek a munka jobb megszervezéséért, s a termelési eljárások tökéletesítéséért.

Nem törődött a növényápolással Csikos Sándorné kulákasszony

A kulákok szabotálásaira napról-napra újabb esetek derítenek fényt. A növényápolás munkáját mindenütt szorgalmasan végzik a dolgozó parasztok, csak a kulákok igyekeznek kibújni alóla, ahol csak lehet. Csikos Sándorné szegedi, Sándor-utca 18 szám alatt lakó kuláknak 27 hold földje van, de ebből 11 hold gyümölcsös és szőlő. Húzza-

halasztotta amíg csak lehetett a tányérca kapálását és csak amikor a mezőőrök figyelmeztették, végeztette el nagynehezen az első kapálást. Azóta azonban a kisujját sem mozdította a további kapálások, a növényápolási munka elvégzése érdekében. A DEFOSZ most megelégedte a kulákasszony szabotálásait és eljárást indít ellene.

Dicsérő oklevelet kapott a ruzsajárási és baktói termelőcsoport

A szakszerű, gondos gyümölcsfaápolással több földművesszövetkezet és termelőszövetkezet csoport dicsőretemlő munkát végzett. A gyümölcsfaápolás, a védekezés megszervezése és annak eredményes végrehajtása nemzetgazdaság szempontból is nagyon fontos. A földművelésügyi miniszter ezért dicsérő oklevéllel tüntette ki a legjobb

gyümölcsfaápolási munkát végző termelőszövetkezeti csoportokat és földművesszövetkezeteket. Szeged környékéről dicsérő oklevelet kapott a ruzsajárási „Kiss Imre” (volt „Új élet”) és a baktói „Alkotmány” termelőcsoport. A földművesszövetkezetek közül a szegedi és a domaszéki kapott dicsérő oklevelet.

Sürgősen le kell kaszálni a réteket

A rétek az idén bőséges szénatermést hoztak. Az ország számos vidékén azonban nem vették tekintetbe a korai tavaszt, késlekedtek a rétek lekaszálásával, sőt nagyon sok helyen még most is kaszálatlanok a rétek. Ebből a népgazdaságra rendkívül nagy kár származhat. A rétet akkor adja a legtöbb és legjobb minőségű szénát, ha a fű teljes virágzásában végzik el a kaszálást.

A földművelésügyi minisztérium nyomatékosan felhívja ezért a rétek tulajdonosait, hogy a legsürgősebben kaszálják le a réteket és gondoskodjanak a jó szén biztosításáról. Azokat a legelőrészeket, amelyek fűtermése már elvirágzott és az állatok legeltetéséhez nem szükségesek, szintén le kell kaszálni, szénával kell szárítani, mert ez biztosítja az erőteljes sarjkezdést.